

PILIZOTA SZANDRA

Pepe Canalejo: Akinek két anyja van

(regényrészlet)

–Pum pupu pumpum! Pum pupupum pum! – bukdácsolt a csillagok pulzusa az almeriai tengerparton a baró bulis villában. A hold a márvány terasz törtfehérjét szitta és révületét az üres, félig kiivott vagy még teli poharakba dobálta.

–Pum-pum! Pumpumpum! – a bedrogzott koktélos kehely lilán ugrált az asztal szélére, azt hitte, tud repülni. A seggek ütemesen pumpáltak. A zene felpörgött. A rapper nyelvéről logopédiai esetnek beillő pösze r-ek gördültek.

A nő felkacagott, ahogy Pablo Escobar – gazdag üzletember – ujjai a farpofáiba görbedtek:

–Gyere a papához, kicsim! Megmutatom, mi az élet!

–Ez az élet, *papacito!*¹ – süvített a pezsgősüveg talpával előre Pablo kangörctől nyúlt képebe. –Nyugi, a ringyód sem marad ki a jóból!

A „ringyó” sikítva bújt a férfi mögé. Pablo alig bírta elhúzni a fejét, de végül nekidurálta magát, és a félcigány-félnegro fúria kezéből kicsavarta a következő palackot:

–Áj, drágám, micsoda szenvedély! Egy édeshármass? Ne légy irigy, *minita!*² Hogy tagadhatnád meg az örömet a te egyetlen szerelmedtől és egy dögös, fiatal lánytól?

Pepita Baele barnaságát bordóra perzselte a féltékenység:

–Dögös?! A lába kurta és csámpás! A csöcse lóg! A pofája...! Nna!

Afrolobonca égnek meredt a pipától. Ajkait káromkodások rángatták az „éces” *bolo colombiano*ról. Férjeura zselétől ragacsos frizurájába csimpaszkodott, és miközben elhúzta a ringyótól, jókora csomót tépett ki belőle. Pablo – zuhanás közben – elsodort két asztalt.

–Tudod, ki bír téged elviselni, kedvesem?! Akinek két anyja van!

Clarita, a „ringyó”, kicsire zsugorodott. Könnyei és taknya záporában Pepita ökle újra meg újra randevúzott a bal szemével és az orrával. Szörnyű reccsenés hallatszott.

–Állítsd le magad vagy én teszem! – Pablo válla véletlenül állkapcán csördítette Claritát, ahogy védte.

–Rohadt patkány! – zúzta be Pepita a férfi állcsúcsát. Pablo öntudata a csillagok társaságában szipákolta fel a terasz törtfehérjét, aztán a hold sötét pumpumjába fulladt.

PILIZOTA SZANDRA 1976-ban született Dunaújvárosban, jelenleg is ott él, kertészként dolgozik. 2012-ben saját néven megjelent Szaké c. haikukötete után Murrón Skeats álnéven publikált európai történelem ihlette regényeket, több másik álnéven folyóiratokban közöl verset és prózát egyaránt.

1. papacito – kisapám, spanyol
2. minita – kicsim, spanyol szleng
3. bolo colombiano – kolumbiai pöcs spanyolul

– Rázzátok a bulátok! Csak az ő bulijának lett vége! – böködte a férfi oldalát Pepita túsarkúja. – Pablito, lásd, mit csinállok a te imádott babuciddal!

*

A kék Cadillac karcosan lőtt ki, mint a rajzfilm gyalogkakukkja: önrobbanó prérifarkasa pedig a loncsos éjszaka lett. A sérült szalagkorlátból szikrák vágódtak a záróvonalra. Pepita indulatai akkorára nőttek, mint az Alhamilla hegyei. Talpa a gázpedálra kozmált. Görcs húzta a vádliját. Nem bírta levenni róla. Sikított. Az autó letért az útról, motorháztetején billegtetve a vakvilágot, a feltépett drótkerítést és egy termetes szagos görgeteget.

A rendező orrát csavarta a szeméttelép bűze. Szabadult volna, ám az ablak vonításban tört ki. Két eb bukkant föl.

– Kuss, a kú'va életbe! – a *manzanillastól*⁴ ázó varázsigére a kutyák a közlegő árny lábához iszkoltak, aki a selejtes villanypóznához kötötte őket.

– *Nena*⁵ – vizslatta a jövevény a zseblámpájával. – Rosszlán' vagy, ugyi?

Pepita torkán gombóccá hízott a félelem és a felháborodás. Undorral nézte a gnóm szeméttelcsősz.

– Csokibaba! Mennyi a tarifád?

– Sok! – kiáltotta, és lábát lendítve harangozásra bírta a barom mogoróit, majd elslisszolt az éjszakába.

*

A tragacs fél lámpája a háromszorosára puffasztotta a felfelé mutató ujját. A fék csikorgott. A sofőr majompofáját árvaságban hagyta az értelem anyja, ahogy az a csipáit tapasztotta a „kísértetre”.

– Mi e', hombre?

– Ramón! – Tökfej Paquito orrán pákosztos takony cseppent. – Egy csokibaba!

– Mint a Joderatorito fiam kedvenc luvnyája?

– A' hát!

Afrika arca morcosan mosakodott ki a sok-sok hajból. Elkenődött szemfestéke a Zambézi folyót idézte, vicsora egy nőstényoroszlánt, beszéde pedig egy roma nőt:

– Mos' *dikháztok*⁶ vagy elvisztek?

– Üjjé' be, cicám! – nyitotta a hátsó ajtót Paquito és oda is mászott volna, hogy ő élvezze elsőként a csinos csajé közelségét.

– A bunkó molesztá'ná' a hő'gyet! – lódította vissza Ramón.

– Ezt pon' te vakeralod?

4. manzanilla(s) – pálinka-féle

5. nena – kislány, spanyol

6. dikház – néz

–Gyere, *amorcita mía!*⁷ – gajdolta Ramón *cante chalaóban*⁸ feledve szó szerint nagyon nagy szerelmét, Chullát.

Pepita egyre kíváncsibb lett, vajon felismerik-e őt, a híres szappanopera-gurut.

–Tökfej Paquito vagyok – mutatkozott be a bongyori mackónadrágos cuppanós kézcsókkal.

–Én meg a Tolvaj Ramón. A zenész Angelo Vallejo kuzinja!

–Pepita – próbált vajmi hasonlóságra lelteni a hiú Angelo és e között a kukaházi között: nem igazán sikerült.

–Valahó’ má’ láttalak, cicám... Akkó’... Hová lesz a séta?

–Mindegy.

A csotrogány beteg köhögéssel indult. Ramón bekapcsolta a rádiót. *Camarón De La Isla*⁹ legszebb *búleriái*¹⁰ ficeregtek benne.

–Alhacc nálunk!

–? – nem akarta elképzelni a putrit.

–Maj’ meglátod!

–Vagy nem! Te vagy a tökfej, Ramón! Chulla és Búlera itthol va’! Megverik a csokibabát!

–Aztat hazuggyuk, hogy a néni tanícса a kisfiúkat, hogyan ke’ szípen udvaró’ni! Na, ki a tökfej?

–Én! – esett le Pepitának, hogy mekkora kulimászbа keveredett.

*

–Gyere, Búlerám! – lötybölte a tenyér hája a száraz gallyakhoz hasonlatos ujjak körül.

–Ilye’ korán?

–Ja! Dik a tanító néni! – Chulla nagyot rántott seprűnyél alkatú barát-nőjén, akinek a fél melle kiugrott a bő hálóingből.

–A fíjúknak nem ke’ a’ iskola! Mindent tudnak! – szája szeglete egy képzeletbeli Ducados cigaretta után mart.

A poloskás ágy a két férjjel, egy nővel és két kiskamasszal erjedt a putri döngölt padlóján.

–Eszт biztos a Chuchoso bá’ pájinkája csiná’ta! – Búlera egészen közel hajolt a szagos halomhoz és a félvér nő arcából félretűrt egy vastag fonatot.

–Mi va’? – büffentett Chullából a disznó. – Áj! A luvnya a tévébő’! E’ ren-dezi az *Álom és szerelem* sorozatot! Mú’tkó’ mutatták a celebес műsorba! Asztat vake’álta, micsuda buli lesz a fé’je születésnapja!

–Én nem a tévé előtt aszalom a bulám’! Guberá’ni meg mange’ni ke’ vagy éhendeglünk!

–Akkó’ aszt se’ tudod, hogy itte’ Almeriába’ va’ a fo’gatás!

Chulla rövid eszében maszatosan derengett a főszereplők fizimiskája: a „szíp” roma lány és a macsó latin srác.

7. *amorcita mía* – kicsi szerlemem, spanyol

8. *cante chalo* – hülye hangnemben; *chalo* – hülye calo castellano nyelven

9. *Camarón De La Isla* – híres flamenco-énekes

10. *búlería* – flamenco egyik fajtája

–*Sos balbalipén!*¹¹ Megfogtuk a Devlácska lábát!...

–Asztán meg a luvnya a férjeink kárját... – ünneprontóskodott a „Hazudósno”.

–De nem ingyér! – Ramón nejének alacsony homlokán őrjöngve dörömböltek a jobbnál jobb pénzszerzési ötletek.

*

Pepita iszonyatos macskajaja a pattogzott zománcú lavórban lubickolt. A rendező a retkes lábait áztatta benne egy rossz sámlin ücsörögve. A vele szemben lógó függönyön természetes csótányok szteppeltek.

Alig rémlett neki, hogyan hengerelte le a két roma férfi hülyesége és pájinkája. Mintha az egész tegnap este a lábfejeire rohadt volna a kis göböcsök formájában. Dühödten sikálta, azok pedig viszkettek.

–Cicám! Végezté’ má’? – sürgette Ramón a bedöglött készülődést. – E’késünk a munkából!

–Föl se öltöztem, te ba... – néhány kelés vérbe fakadt. – *Hijo de chingada!*¹²

Hadirokkant melltartója és bugyija a leivott miniruhán zöldellt. Az ékszereinek nyoma vészett. Márkás cipőit Búlera gombás patái rontották meg. Az aszott boszorkány félretaposott strandpapucsockat vágott hozzá: egy kéket és egy pirosat, és mind a kettő jobbos volt.

„Melózhatok, ha megfejték? Zsaroljatok, mucikáim! Gyártsátok a bizonyítékokat a följelentésemhez! Vár titeket a kóter!”

*

A kukából kalimpáló talpakra gyógyult tyúkszemek a munkaügyi központ elé ültetett leanderbokrokat hipnotizálták. Búlera éppen bizonyított: nemcsak a tévé előtt aszalja a bulácskáját. Talált „kincseit” – rézkábeleket és rongyokat – kidobálta az utca kövezetére. A bűz cseppet sem zavarta. A mamója azt tanította neki: „a lének nincse’ szaga”. Felvisített, amikor keze ügyébe akadt egy régi, de üres buksza – és remegett a csalódástól.

– *Putá madre!*¹³ – zuhant *á dentro.*¹⁴

A kukában guggolt. Szemhéjait krumplihéjak pecsételték le. A vélt patkány-társbérő után tapogatózott, mielőtt kidugta volna a fejét. A fiatalember kétujjas undorral seperte le róla az ételmaradékokat:

–Nekem kettő is van! Igazi kocsisori minőség!

–Mi járatba’ erre, Maque?

El Puche¹⁵ elkanászodott fia kiemelte a szemetesből.

–Áj, Pingvin!

–A Pingvin megmurdelt, csajé! Maque vagyok, a színész!.... Nézttem valami normális melót, de ezek semmit nem bírnak ajánlani a csicskuláson kívül: „Mennyé’ stricinek, mint a’ apud!”

11. *Sos balbalipén* – Micsoda szerencse, calo castellano

12. *Hijo de chingada!* – A kurva anyád! spanyol-calo castellano

13. *Putá madre!* – Kurva anyád, spanyol

14. *á dentro* – befelé, spanyolul, eredetileg táncos kifejezés

15. *El Puche* – Almería város bevándorlónegyede

Manuel Quevedo pontosan olyasformának tűnt. Csóróságát elegánsan viselte. Haját egy kiló zselé lapította hátra. Sima pofijával akármelyik vonakodó luvnyát meggyőzte, hogy „ő nem olyan állat, mint a többi”.

– A lóvé mindég a családon belü’ marad! Segítünk!

– Lóvé? Ami nektek sosincs?

Búlera a kétkedő fiatalemberhez hajolt és a fülébe súgta:

– A Ramón meg a Chulla túsú’ ejtette a Pepita Baelét! A’ meg tejel, hogy engeggyük dó’gozni!

Maque szemöldöke az egekig szökött a név hallatán: „Anyucim kedvenc sorozata! Fasz! lesz játszani benne... A fasz... Na az lesz Ramóné! Én meg A Sztár! Mer’ Pepita meghálálja, ha megmentem a majompofától meg a szörnyasszonytól!”

*

A sombrero kupak pirosan kurjongatott, ahogy Manuel Quevedo ki-be tekergette. A kaktusz ütős leve újra és újra megjelent a poharakban. Az üveg áttetsző testében hol megnyúlt, hol szélesedett a nappali a kanapéval, a családi fotó a baró tévével. Ramón és Paquito elázott ábrázata lágyan olvadt. A Tökfejet egy párna ölelése szította hátra.

– Te vagy a legjobb barátom... te... te – próbálta hátba verni Ramón, de helyette a levegőt paskolta.

– Há’ pe’sze! – villogtak Ramón aranyfogai.

Maque úgy ítélte, hogy a két „madár” kellőképpen részeg ahhoz, hogy elővezesse „remek ötletét”.

– Szerettek toszni?

– Húlye kérdés! – horkantott Paquito.

– Két hétig ingyérbe’?

– Csak dögös latin csajokka! – brekegte Ramón.

– Lola mamiról és Caro mamiról va’ szó...

– Hehe... E’ a barom elaggya az anyáit!

– Tik vizitek az anyuimat én meg a Pepitát!

– *Qué no!*¹⁶ A Pepitát aszt nem! – Ramón az asztalra csapott volna, de a keze nem engedelmeskedett. – Átbasztá’ minket! Szégye’ d magad!

Maque higgadtan eléjük helyezte a félig teli üveget delejzve őket a szesszel:

– Anyucik meg a pia! Anyucik meg a pia! Cserébe Pepita! Cserébe Pepita! Pita! Pita! Ta! Ta!

Ramón és Paquito füle rágörccsölt Maque mély dűnnyögésére és ajkaik az „ördög csöcse” – a palack szája – után epedeztek:

– Igen! Igen! Gen! Gen! En! En!

16. *Qué no!* – Még mit nem!,
spanyol